

živo zbudila, de se bo veliko iskrenih in po družih opraviilih ne zadržanih Slovincov našlo, ki bojo temu poklicu z veseljem sledili. Ljubljanski slovenski zbor bo gotovo tudi kakiga poslanca poslal k temu zboru, ki je slovesno in očitno oznanil 3 poglavne namene: 1) de naše Cesarstvo v svojim celim edinstvu nedotakljivo ostane in se Cesarju v vsim stara, nepremakljiva zvestoba ohrani; gerd lažnjivec in nesramen obrekovavec je, ki od ločenja, od Rusovske zaveze in kej enaciga govori, s čim avstrijski Slovani nimajo nič opraviti; 2) de Nemci svoje pravice, Slovani pa tudi svoje zadobé, in ne de bi en narod družiga zateral; 3) de se združeni posvetjejo, kako bi se narodnost Slovanov po nar gotovši in nar mirniši poti vstanovila, kër se z besedo taki pomenki lože, boljši in krajši zgodé, kakor po pismih.

Zbor Ljubljanskih učnikov zastran šolskih reči.

Po ukazu ministra učnih reči se imajo vodji in učeniki višjih šol večkrat sniditi, de se pomenijo zastran vsiga, kar šolske reči zadeva. Pretečeni četrtek so bili zopet zbrani: namreč vodja bogoslovskih, zdravilstvinih in modroslovskih šol z vsimi učeniki téh šol.

Vodja zdravilstvinih šol in letašnji predstojnik višjih Ljubljanskih šol, gosp. Dr. Sporer so zboru nar poprej brali po sklepu poslednjiga zbora sestavljeno pismo na Krajske deželne stanove in Ljubljansko mestno gosposko zastran nove naprave vseučiliša (Universität) v Ljubljani, kteriga potrebnost in koristnost v sredi slovenskih deželá za razširjenje mnogih vednost in za povzdigo národniga omikanja je tako očitno dokazana, de bo gotovo vsak domorodec s serčno radostjo to pismo bral, ktero poslovenjeno bomo drugo pot svojim braveam prinesli.

Na dalje se je zbor pomenil, kako bi se mogla prošnja gosp. J. Irkiča zastran prepušenja šolske izbe dovoliti, v kateri imenovani gospod prostovoljno misli vsaki teden trikrat podučenje v slovenskim jeziku začeti. — Brez dolziga pomišljevanja mu je bila izba zató odločena, s tem pristavkam, de naj vselej eno četertinko pred dvemi svoj poduk začnè, in eno četertinko pred tremi jenja, de eno učenistvo ne bo družimu na poti.

Gosp. Fr. Metelko, ces. učenik slovenskiga jezikoslovstva, so zboru oznanili, de hočejo svoje učenistvo slovenskiga jezika razširiti in — po izgledu talijanskiga — v dveh tečajih dokončati. Drugi tečaj bo obsegel posebno praktiske vaje v mnogoverstnim slovenskim pisanji. — Z veseljem je zaslišal zbor hvale

vredni namén učeniga gosp. profesorja — in Dr. Bleiweis je v imenu novo izbujene slovenšine gosp. Metelkota očitno in serčno prosil, naj bi gosp. profesor opustili svoj pravopis in se brez odlašanja poprijeli našiga sedanjiga, pravopisa, kteri — akoravno tudi ni brez pomanjkljivosti — ima vender to *prednost* za se, de je bolj občinski. Dobro sicer vémo, de ima tudi naš sedanjí pravopis še nektère protivnike — pa ktera reč na svetu nima protivnikov? Še katoljška véra ni brez njih!

Mi nobenimu ne branimo, de naj za-se piše, kakor koli hoče — od očitniga učenika pa pričakujemo, de se v sedanjih časih saj ne zoperstavlja občinskim vošilam. Upati gré tedej, de gosp. Metelko bojo prijazno spolnili želje novo izbujene slovenšine! Še enkrat prosimo.

Iz Ljubljane.

V četrtek zvečer je prišlo s slavnim gosp. Dr. Miklošičem, predsednikom Dunajskiga slovenskiga zbora, več dragih domorodcov iz Dunaja v Ljubljano, obiskat svojo ljubljeno domovino in se prijazno pomenit s tukajšnjimi rodoljubi zastran mnogih reči, ki so za povzdigo slovenske narodnosti potrebne. Verli domorodci so Ljubljančanam ljubi gosti. Slava!

Več dní zaporedama gréjo pešni vojaki Banatskiga regimenta skozi Ljubljano na Laško. Kër se jim silno mudí, morajo en dan za dva dni pota storiti, torej pridejo zlo spešani v Ljubljano. Verlim kupcam gosp. Fr. Souvanu in Kon. Pleiweisu je lepa misel prišla, Ljubljančane nagovoriti, de bi zložili nekoliko denarja za vino, s kterim bi se popotni vojaki pogostili — in komej je gosp. Souvan to reč sprožil, je že nabral, od blagosercnih Ljubljančanov 265 gold. v ta namén. Veseli vojaki so vince na zdravje Ljubljančanov pili in večkrat glas povzdignili: Živijo!

Današnjimu listu je pridjana 4. pòla „Zlate Vasi.“

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnji	
	13. Vélíciga travna.		8. Vélíciga travna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače	2	4	2	20
1 » » banaške	2	9	2	20
1 » Turšice	1	27	1	36
1 » Soršice	—	—	1	57
1 » Rěži	1	45	1	50
1 » Ječmena	—	—	1	30
1 » Prosa	1	47	1	40
1 » Ajde	1	33	1	28
1 » Ovsá	—	57	—	49

Oznanílo kmetam na Krajskim.

V 15. listu Novíc smo povedali, de je bilo na velikim deželnim zboru v Ljubljani 6. dan pretečeniga mesca sklenjeno, presvitliga Cesarja prositi, de bi se *tarifa* postavila, po kteri bi se zamogel vsak podložen kmet in desetinc tlake, desetíne in vsih družih gruntnih gosposkinih dacij *popolnoma* in tako odkupiti, de se ne bo gruntni gosposki pa tudi ne kmetu krivica godíla.

10. dan tega mesca se je pomnožen odbor deželnih stanov zopet zbral in je sklenil, k poprejšnji prošnji še to pristaviti: de bi Cesar dovolili, de bi stara postava zastran tlake, desetíne in vsih družih gruntnih gosposkinih dacij le do konca tega léta veljala, koj ob novim létu pa nej bi nehala in namesto nje nej bi se odkupovanje po novi tarifi začelo. — Upati gré, de bomo dovoljenje te prošnje kmalo iz Dunaja dobili.

Ob enim pa se je začelo že tudi posvetovanje: po kakošni tarifi naj bi se to odkupovanje zgodilo, de bo gosposki in kmetu práv; in kadar bojo ti pripravki dokončani, bo poklicano več posestnikov in kmetov v zbor deželnih stanov v Ljubljano, de se bo tudi z njimi ta reč natanjko in na vse strani posvetovala, kakó naj bi se tarifa odkupovanja postavila, in storjeni sklep tega deželniga zbora potem po 55. postavi ustavniga pisma v prihodnji deržavni zbor na Dunaj poslal.

Dr. B.